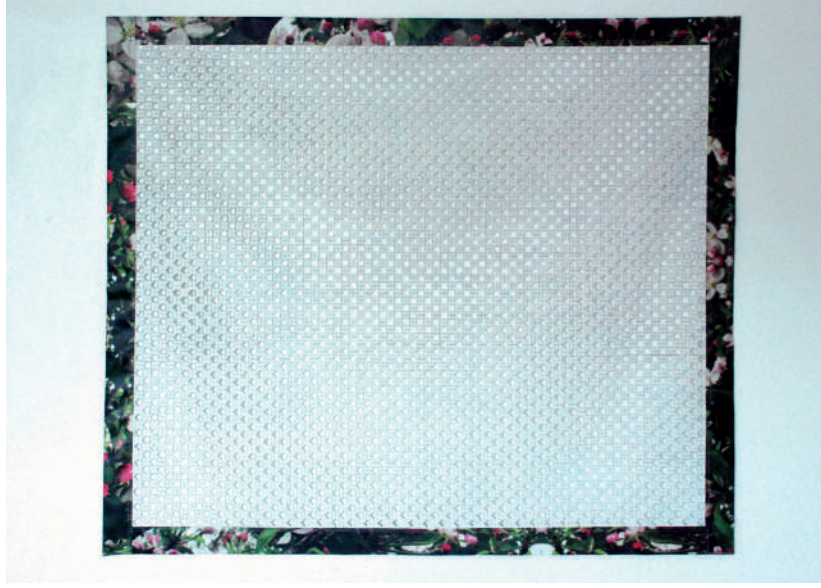

Banu Colak (1978) lives and works in Abu Dhabi. She uses various media to explore our relationship with the physical space we inhabit and examines how we engage with nature, the city, and architecture as perceived through space, body and memory. Colak's recent exhibitions include; 'Made in Tashkeel' (Tashkeel, Dubai, UAE 2018); 'SIKKA Art Fair, Dubai Culture Arts Authority, (Al Fahidi Cultural District, Dubai, UAE, 2018); 'Iterations as Habitats/-Fleff 2015' (curated by Dale Hudson of New York University Abu Dhabi with Claudia Costa Pederson of Wichita State University, Ithaca College, Ithaca, New York, 2016); 'ISEA' (Location 20th International Symposium on Electronic Art, Dubai, 2016); 'The Flat Planet' (The Invisible Line Gallery, curated by Tara Aghdashloo, London, UK, 2014)

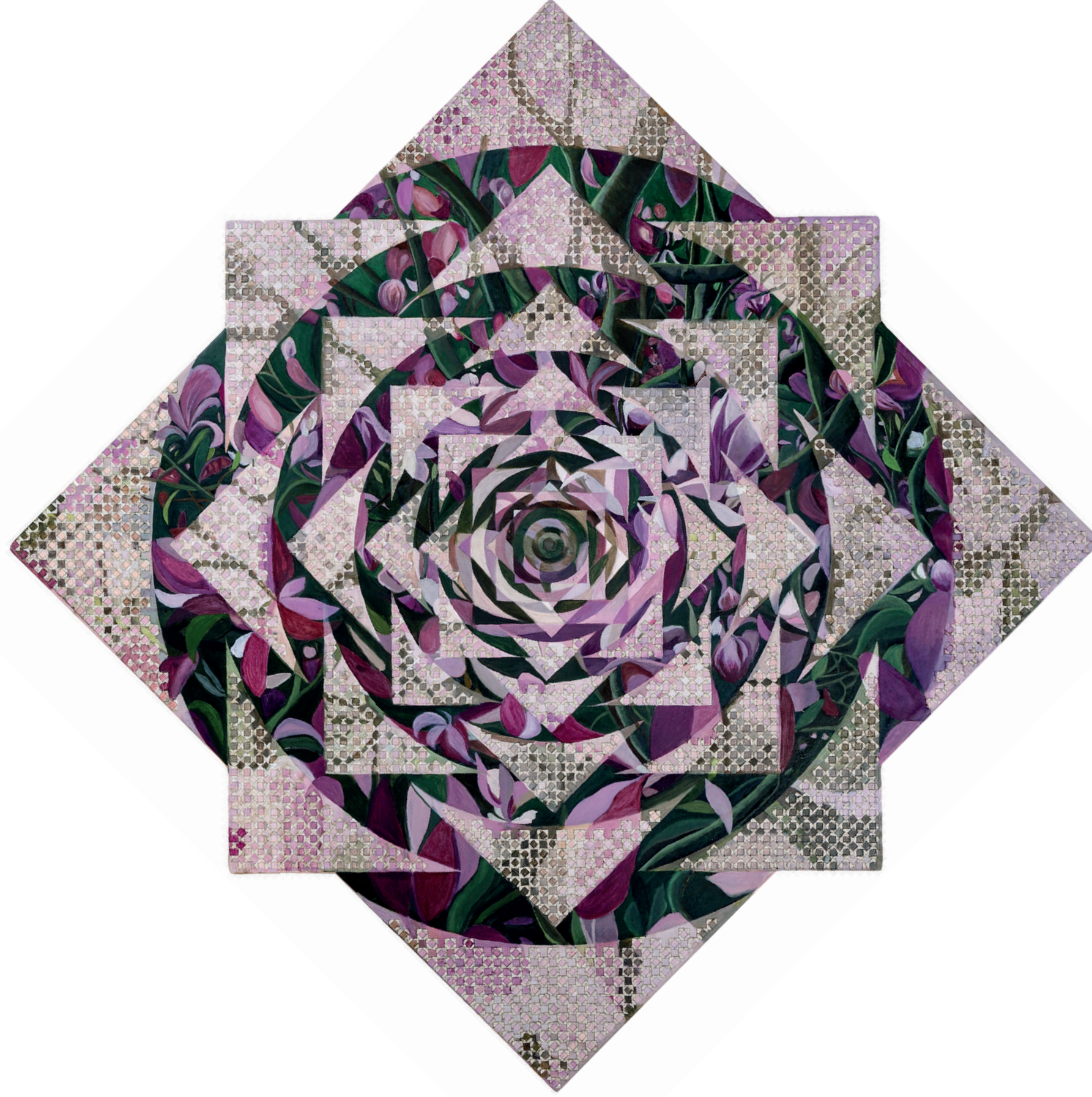
"Construction of a Garden I"
acrylic on raw canvas,
145 cm x 165 cm, 2017.

"Bahçe'nin İnşaası I"
ham kanvas üzerine akrilik,
145 cm x 165 cm, 2017.

"Apple Blossom Dreamscape"
mixed media on canvas and paper,
45 cm x 45 cm, 2018.

"Elma Çiçeği Rüyası"
kanvas ve kağıt üzerine karışık teknik
45 cm x 45 cm, 2018.

'A Place in my Mind 4',
acrylic on canvas, 145 cm x 145 cm, 2017

'Aklımda bir Yer 4',
kanvas üzerine akrilik, 145 cm x 145 cm, 2017

Aklımda bir yer

Banu
Çolak

A place
in my
mind

07/09- 20/10
2018

REM
ARTSPACE

Banu Colak (1978) Abu Dhabi'de yaşamakta çalışmaktadır. Yaşanılan fiziksel mekanla ilişkilerimizi resim, fotoğraf, video ve enstalasyon gibi çeşitli pratikler ile sorgulayan Colak'ın son dönem sergileri arasında; Made in Tashkeel (Tashkeel, Dubai, UAE 2018), SIKKA Art Fair, Dubai Culture Arts Authority, (Al Fahidi Cultural District, Dubai, UAE, 2018), Iterations as Habitats / Fleff 2015, curated by Dale Hudson of New York University Abu Dhabi with Claudia Costa Pederson of Wichita State University, Ithaca Collage, Ithaca, New York, 2016), ISEA, Location 20th International Symposium on Electronic Art, Dubai, 2016) The Flat Planet, The Invisible Line Gallery, curated by Tara Aghdashloo, London, UK, 2014) bulunmaktadır.

A [never] existing place in my mind

Today's socio-political times have borders closing, a growing refugee crisis leading to identity, internationalism and citizenship in turmoil. The questioning of place, belonging and memory is becoming ever more significant. With an increase in the numbers of contested borders and diasporas, the meanings of belonging, home, and place are increasingly ambiguous, and the experiences of diaspora, exodus, and multiculturalism have been theorised correspondingly by contemporary artists. In Contemporary Art from the Middle East: Regional Interactions with Global Discourses, Irit Rogoff uses the term regional imaginings to discuss "enacting a relation to place and space that projects upon it a series of possible expansions that are not perhaps materially available, but that have deep roots within what we perceive as the realm of the possible."¹ Examining the origins of lands and cartography, it can be seen that maps have acted as generators of ideas, gateways to old and new worlds, especially by coping with both imaginary and hyper- realistic realms. Therefore, it is not surprising that maps, mapping processes and mapping techniques became such a powerful paradigm in various artistic fields – and on the other hand, why maps themselves hold aesthetic dimensions. The artist Banu Çolak's practice and recent work inspired by her diasporic experiences in the United Arab Emirates (UAE) interprets, borrows, reconstitutes, manipulates and is inspired by maps, land and territorial trajectories.

In her new series called A place in my mind, Çolak experiments with the displacement of the conceptualization and representation of imaginary places in dialogue with spiritual practice and subsequent connotations. Whether it is in her paintings on canvas, hand stitched embroidery, or her mixed media works, there is a recurrence of floral motifs, cut-outs, the use of grids and lines, which deconstruct the imagery by simultaneously bringing a sense of dislocation and contemplation. Çolak's work explores the dichotomy of absence and presence through the landscape, tracing natural and man-made activity as well as ancient and contemporary structures. Historically, representations of the Middle Eastern landscape, from William Holman Hunt's 1854 painting The Scapegoat to media images from the 1991 Desert Storm campaign have depicted the region as uninhabited, without civilisation. Inspired by the traditional 19th century Romantic Landscape paintings, Çolak's work holds a sense of nostalgia, romanticism and a longing created by a use of overwhelming power of nature.

Studying the meaning of nostalgia one can state that it derives from two Greek roots: *nóstos* (return home) and *álgos* (longing). Therefore, it can be defined as a longing for a home that no longer exists or has never existed. Nostalgia is both a sentiment of loss and displacement and a romance with one's own fantasy. Nostalgia an expression of local longing and the outcome of a new understanding of time and space that makes the division of "local" and "universal" possible. Taking Çolak's recent diasporic experiences and the historic influences of the Turkish diaspora living in the UAE into account, there is a strong sense of placelessness and continuity. Despite this sense of nostalgia and lack of belonging, there is a meditative aspect to Çolak's works. Similarly to the first examples of Islamic art that relied on earlier techniques, styles and forms reflecting this blend of classical and Iranian decorative themes and motifs, Çolak has implemented repetitive floral images. By employing the basic square layout of Islamic gardens and motifs, each individual work creates a dedicated, meditative experience referring to the barren landscape of UAE.

The hyperrealist, luscious floral motifs act as a frame in Çolak's Construction of a Garden I. Inside the painted frame where it is left blank, the artist cuts out repetitive patterns that perpetually continue. They cut-outs resemble a mashrabiya; a hybrid architectural element revealing the shifting cultural, historical and political dimensions in light of cultural globalization, foregrounding thereby the notion of identity as a process of constant flux and cultural exchange. Digging a Garden in a Desert however comprises of 21 pieces of hand cut paper which is a cross between a recurring magnified image of flowers and an aerial view of a desert. Examining the politics of cartography and middle-eastern landscapes in her work Searching for a Remedy with Desert Flowers, Çolak embroiders and stitches the images of these desert flowers on raw canvas by implementing grids similarly used in maps. In her more intricate, miniature mixed media collages on canvas and paper titled Apple Blossom Dreamscape, the artist plays with three dimensionality and optical illusion. The use of grids and geometrical patterns in the paintings and embroidery, plays with the idea of ephemerality and timelessness.

While the works in the exhibition shift between ordinary landscapes which are linked to nostalgia and the condition of being between places, they also explore the notion of being in ones own environment. Recently the world has gone through a long era of climatic good fortune through settled agriculture, cities, nation-states and information technology. Those days are now gone. While sea levels are rising the universal carbon pollution, known by the mild term 'climate change', is already distemping the seasons with bounding extremes of heat and cold. The 'Anthropocene', coined in 2000 by the atmospheric chemist and Nobel prize-winning Paul Crutzen, became the adopted term to describe mankind's relationship with nature. Our current socio-political and geographical climate is alarming: a report published by the Environmental Data & Governance Initiative (EDGI) states that several government agencies— notably the EPA (Environmental Protection Agency)—have removed or reduced their web content about climate change. For over a year, the group has monitored thousands of government web pages for changes or deletions. In some instances, "climate change" has been replaced with vaguer words such as "sustainability" or "resiliency." Some other climate change web pages have been taken down entirely. Such systematic and blatant erasures show that the majority of governments and corporations place little incentive to slow, much less stop, environmental destruction, further perpetuating the current trajectory. The collective activity of humanity is sapping the ecological basis of civilisation – and no collective agency capable of mitigating the fact can yet be discerned.

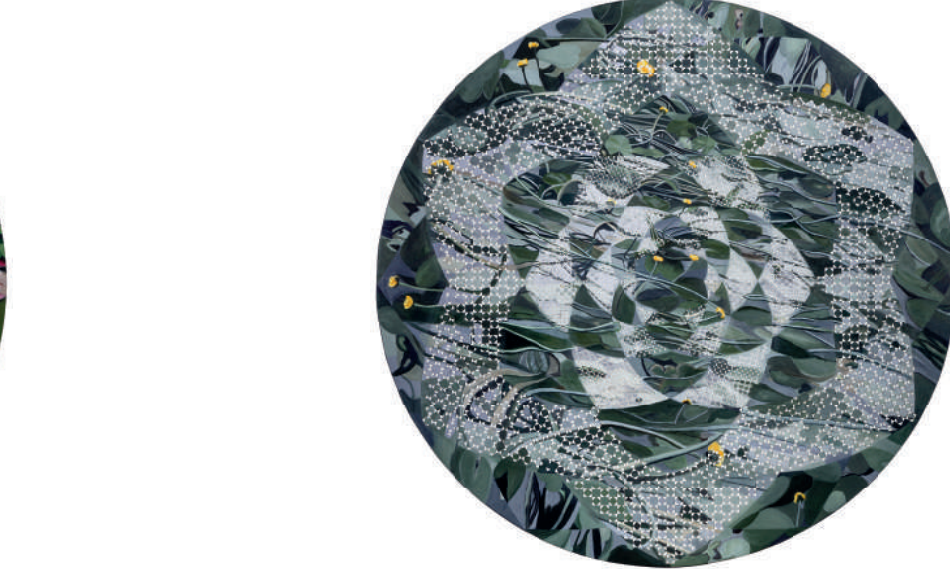
Whether it is through political landscapes or through the drastic advances of the temporal climate, we as human beings are in a constant denial that evokes behaviours of nostalgia. Exploring Turkey's current geo-political landscape, for those who have fled war zones in the middle-east the Turkish landscape symbolizes hope, freedom and the potential of a better life. For those who have migrated from Turkey for a better life and work however, the landscape they left is a nostalgic and unchanging one. The exhibition titled A place in my mind exists only in fragments, somewhere between memory and fantasy, somewhere in between, between heaven and earth,

Huma Kabakcı

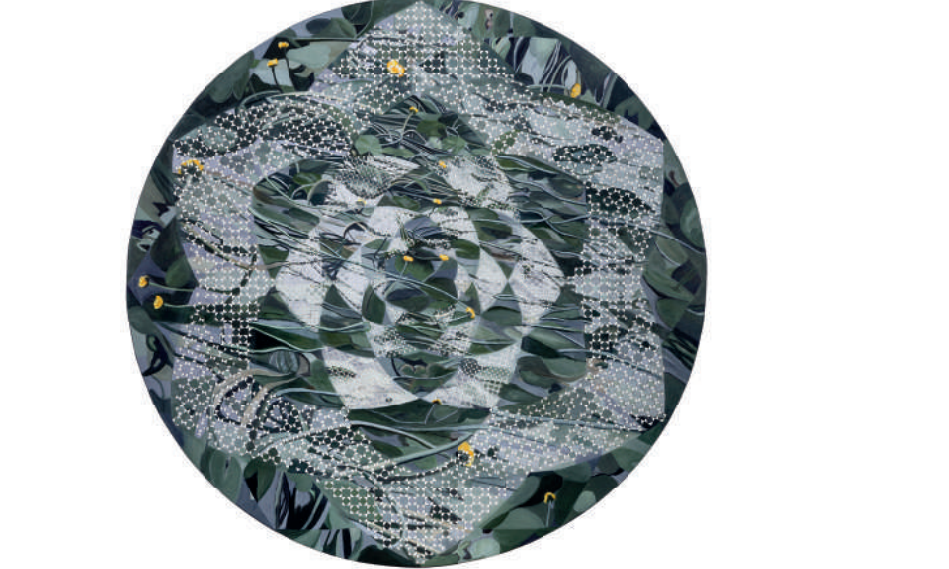
¹ Irit Rogoff, *Contemporary Art from the Middle East: Regional Interactions with Global Art Discourses* (London: I.B. Tauris & Co Ltd., 2015), p. 47

"A Place in my Mind 7"
acrylic on canvas, diameter 137 cm, 2017.

"Aklımda bir Yer 7"
kanvas üzerine akrilik, 137 cm çapında, 2017.

"A Place in my Mind 2"
acrylic on canvas, diameter 137 cm, 2016.

Aklımda [olmayan] bir yer

Günümüz sosyo-politik düzeninde sınırlar birbirine yaklaşırken büyüyen mülteci krizi; kimlik, enternasyonalizm ve vatandaşlık karmaşasına yol açmaktayken yer, aidiyet ve ani sorgulamaları giderek daha önemli hale gelmektedir. Sınırların ve diasporaların sayısındaki artışla birlikte; aidiyet, ev ve mekânın anlamı giderek belirsizleşmekte, göç ve çok kültürcülük deneyimleri de çağdaş sanatçılar tarafından kuramlaştırılmaktadır. Irit Rogoff, 'Orta Doğu'dan Çağdaş Sanat: Küresel Söylemlerle Bölgesel Etkileşimler'de; artık fiziki olarak mümkün olmayan ancak derin kökleri ile gerçeklik olarak algıladığımız yer ve mekân arasındaki ilişkiyi harekete geçirmek için 'bölgesel hayal etme' kavramını kullanır.' Yer ve kartografya'nın kökenleri incelendiğinde, haritaların hem hayali hem de hiper-gerçekçi alemlerle, eski ve yeni dünyalara açılan, fikir üreten geçiş kapıları olduğu görülmekte, bu nedenle de haritaların kendilerinin estetik boyutlara sahip olması, haritalama süreç ve tekniklerinin, farklı sanatsal alanlarda güçlü bir paradigma haline gelmesi şaşırtıcı değildir. Banu Çolak Birleşik Arap Emirlikleri'nde kendi diasporik deneyimlerinden esinlenen son dönem çalışmaların da, arazi ve toprak yürümlerini haritalardan ödünç alarak yorumlar, manipüle ederek yeniden yapılandırır.

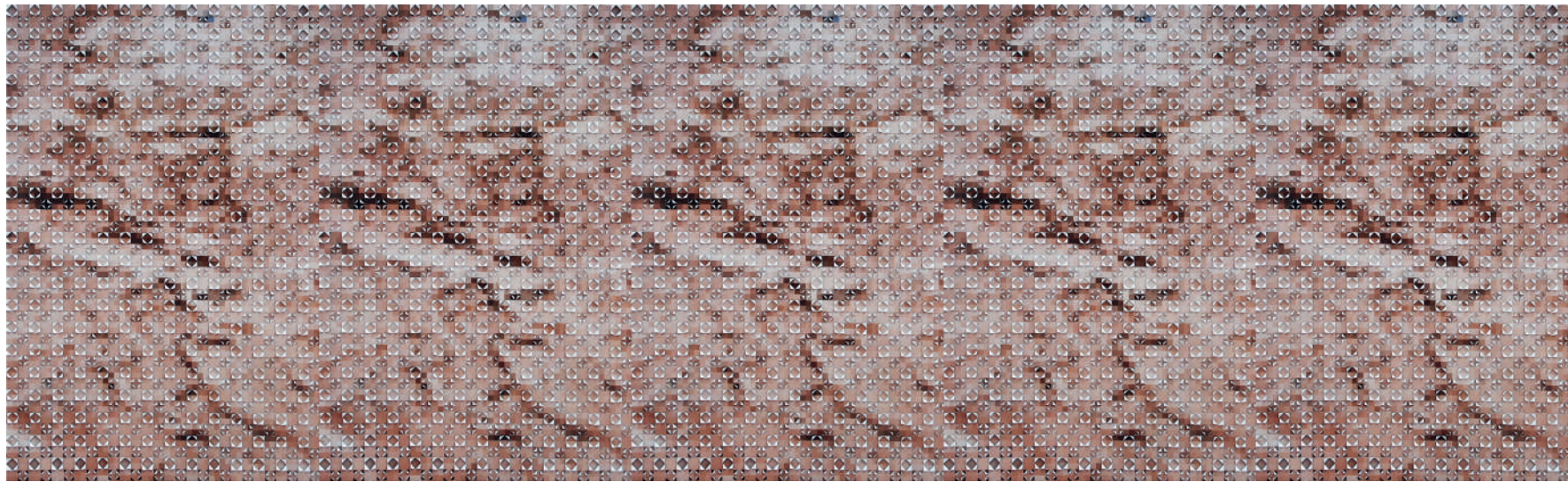
Aklım da Bir Yer isimli serisinde Çolak; hayali yerlerin kavramlaştırılması ve temsili ruhani uygulamalar eşliğinde deneyimler. Çolak'ın kimi zaman resimlerin de, kimi zaman tekstil malzeme üzerindeki dikiş işlemlerin de ya da mixed media çalışmaların da görülen tekrarlanan çiçek motifleri, kesikler, grid çizgileri, eş zamanlı bir yer değiştirme ve tasavvur hissiyle imgelemi bozar, Çolak'ın çalışmaları, varlık ve yokluk ikilemini, manzara üzerinden, doğal ve insan yapımı aktivitelerin yanı sıra antik ve çağdaş yapıların izlerini sürerek araştır. Ortadoğu mazarası tarihsel olarak; William Holman Hunt'un 1854 tarihli 'The Scapegoat' adlı eserinden, 1991 yılındaki 'Çöl Fırtınası' [Körfez Harekatı]'nda ki medya imajlarına kadar medeniyetin olmadığı ıssız bir yer olarak tasvir edilmişti. 19. Yüzyıla ait geleneksel romantik manzara resimlerine dayanan Çolak'ın işlerinde ise Ortadoğu manzarası; romantizm ve doğanın karşı konulmaz gücünün kullanıldığı bir nostalji duygusunu betimler. Yunanca kökenli *nóstos* /eve dönüş/ ve *álgos* /özlem/ dan türeyen nostalji; artık var olmayan veya hiç var olmamış bir eve özlem olarak da tanımlanabilir. Bu anlam da nostalji; kayıp, yerinden olma hissi hem de kişinin kendi fanteziyle oluşturduğu bir romantizm, yerel özlemin bir ifadesi olarak 'yerel' ve 'evrensel' ayrımını mümkün kılan yeni bir zaman ve mekân anlayışının sonucudur. Sanatçının son yıllardaki diasporik deneyimleri ve Ortadoğu da yaşayan Türk diasporasının tarihi etkileri göz önünde bulundurulduğunda; Çolak'ın işlerin de aidiyet eksikliğine karşın, düşünceli bir şekilde güçlü bir konumluluk ve süreklilik duygusu görülür. İslam sanatının ilk örneklerine benzer olarak Çolak; klasik ve İran dekoratif sanatın da görülen tema ve motiflere benzeyen tekrarlanan çiçek imgeleri kullanır. İslam bahçeler-in en basit anlamdaki temel kare düzenini kullandığı, her bir çalışma Ortadoğu'nun kurak manzarasına atıfta bulunan adanmış ve iyilestirici bir deneyim yaratır.

'Bir Bahçe'nin İnşası' nda Çolak; hyperrealist, haz uyandıran çiçek motiflerini bir çerçevede içerisinde kullanır, boş bırakılan boyalı çerçevenin içerisinde sürekli devam eden, tekrarlanan desenler kesip çıkarılır. Melez bir mimari unsur olan, 'mashrabiya' yı anımsatan kesik motiflerden oluşan boşluklar; kültürel globalleşmenin ışığında değişen kültürel, tarihsel ve politik boyutları ortaya koyan, bir değişim süreci ve kimlik kavramlarını sorgular. Tekrarlanan çiçek motiflerinin büyütülmüş görüntüsü ile bir çölün havadan çekilmiş imajı bir araya getirilerek hazırlanan 'Çölde Bir Bahçe Kazmak', 24 adet elle kesilmiş, büyük boyutlu kağıttan oluşur. Kartografyanın ve Ortadoğu manzarasının ruhuna inen 'Çöl Çiçekleri ile Çare Arama' da ise Çolak; bu bölgeye ait bitkilerin imajlarını, haritalarda kullanılan izgara sistemi ile birlikte kullanarak ham kanvas üzerine işler. Kanvas ve kağıt üzerine çalışılmış bir minyatür parçalar kolajı olan 'Elma Çiçeği Rüyası' nda ise üç boyutluluk ve optik yanılsama ile oynayan Çolak, farklı pratikler üzerinde kullandığı grid sistemi ve geometrik desenler ile gelip geçicilik ve zamansızlık vurguları yapar.

Sergideki işler, nostalji ve yerler arasında olma durumu ile sıradan manzaralar arasında gidip gelirken, aynı zamanda kendi ortamında olma kavramını da sorgular. Yakın geçmişte dünya; yerleşik tarım, şehirler, ulus devletleri ve bilgi teknolojileri yoluyla uzun süreli iyi bir dönemden geçme şansı yakalamıştı ancak günümüzde, deniz seviyeleri yükselip, iklim değişikliği adıyla bilinen küresel karbon kirliliği, mevsimleri sıcak ve soğuk aşırı uçlara itmeye başladığında, insanlığın doğa ile ilişkisini tanımlayan 'Antroposen' terimi atmosferik kimyacı ve Nobel ödüllü Paul Crutzen tarafından 2000 yılında ortaya atıldı. Mevcut sosyo-politik ve coğrafi iklimin endişe verici durumun da Çevresel Veri ve Yönetişim İnsiyatifi (EDGI) tarafından yayınlanan bir raporda, çeşitli devlet kurumlarının, özellikle EPA'nın (Çevre Koruma Ajansı) iklim değişikliği konusunda internet içeriğini kaldırdığı veya azalttığı belirtildi. Bir yıldan fazla süredir binlerce hükümet web sayfasını izlendi. Bazı sitelerde "iklim değişikliği", sürdürülebilirlik ve ya esneklik gibi kelimelerle değiştirilmiş, bazı web sayfalarında ise, iklim değişikliğinin tamamen kaldırılmış olduğu görüldü. Bu tür sistematik değiştirme ve silinmelerin, hükümetlerin ve şirketlerin çoğunluğunun, çevresel yıkımı durdurmaya çalışmak yerine, mevcut durumu devam ettirerek, düzeltmeye az teşvikte bulduklarını göstermektedir. Bu anlamda, insanlığın kolektif faaliyeti, medeniyetin ekolojik temelini yok etmekte ve gerçeği hafifletebilecek kolektif bir kurum henüz bulunmamaktadır.

İster politik manzaralardan isterse geçici iklimlerin şiddetli ilerleyişinden olsun, bizler nostaljik davranışları çağırıştırın sürekli bir inkar durumundayız. Türkiye'nin şu andaki jeopolitik manzarası düşünüldüğün de; Orta Doğu'daki savaş bölgelerinden kaçanlar için Türk Manzarası, umut, özgürlük ve daha iyi bir yaşam potansiyelini sembolize ederken Türkiye'den daha iyi bir yaşam için göç etmiş olanlar için ise, bu manzara geride bıraktıkları nostaljik ve değişmez bir yer. Aklımda bir Yer, yalnızca parçalarda, anı ve fantezi arasında, bu dünyada ya da bu dünya da olmayan bir yerler de.

Huma Kabakcı

"Digging a Garden in a Desert"
21 pieces, hand cut paper,
180 cm x 320 cm, (2013-2016)

"Çölde Bahçe Kazmak"
21 adet elde kesilmiş kağıt,
180 cm x 320 cm, (2013-2016)

"A Place in my Mind 5"
acrylic on canvas, diameter 137 cm, 2017.

"Aklımda bir Yer 5"
kanvas üzerine akrilik, 137 cm çapında, 2017.

"A Place in my Mind 6"
acrylic on canvas, diameter 137 cm, 2017.

"Aklımda bir Yer 6"
kanvas üzerine akrilik, 137 cm çapında, 2017.

¹ Irit Rogoff, *Ortadoğu'dan Çağdaş Sanat: Küresel Sanat Söylemlerle Bölgesel Etkileşimler* (Londra: I.B. Tauris & Co Ltd., 2015), s. 47